

nerne *ubetinget* skulde have Ret til at faa $\frac{1}{3}$ refunderet, da en saadan Bestemmelse vilde kunne misbruges.

Den ærede Ordfører omtalte, ligesom det ogsaa er berørt i Betænkningen, at det Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, kunde have ønsket denne Lejlighed benyttet til at faa de kommunale Valgretsregler indførte i Hjælpekasseloven. Det er rigtigt; Mindretallet har i Udvalget stillet Ændringsforslag herom, idet man ventede, at det vilde vinde almindelig Tilslutning, men heri blev man jo, som vi ogsaa have hørt af den ærede Ordfører, skuffet. Den ærede Ordfører udtalte vel Sympati for at faa fælles Valgeregler, men han vilde alligevel ikke støtte et Forslag i saa Henseende, navnlig fordi han mente, at det vilde være uigennemførligt. Jeg kan ikke formode, at den ærede Ordfører herved kan sigte til Landstinget; thi hvis den ærede Ordfører vilde have støttet Forslaget, og han kunde have faaet Tilslutning af sine nærmeste Meningsfæller, hvad jeg maa antage, vilde der være overvejende Sandsynlighed for, at Forslaget vilde kunne gennemføres i dette Ting. Det maa vel derfor være i Folketinget, han mener Anstødsstenen ligger, men det forekommer mig ikke, at man uden videre kan gaa ud derfra, thi den tidligere Indenrigsminister, Berg, der nu sidder i Folketinget som et formentlig indflydelsesrigt Medlem af det største Parti i Tinget, udtalte sig under Hjælpekasselovens Behandling bestemt for Ønskeligheden af fælles Valgeregler til de to Bestyrelser. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg gengive den tidligere Indenrigsministers Udtalelser derom, der findes i Landstingstidenden for 1907, Sp. 1253—54. Ministeren udtaler følgende: „Hvis det virkelig viser sig, at man meget snart skulde faa indført en ny kommunal Valgordning og denne paa et eller andet mindre væsentligt Punkt skulde være uforenelig med det her opstillede, vilde der sikkert meget let kunne indføres en Ændring heri, idet jeg er enig med Ordføreren for Flertallet i den Betragtning, der ogsaa er kommen frem under hele Udvalgets Arbejde, at det naturligvis vilde være heldigt, om der i saa Henseende blev Lighed, naar Valgreglerne i øvrigt var de samme“. — Da jeg ikke har nogen Grund til at formode, at den tidligere Indenrigsminister har skiftet Anskuelse paa det Punkt, og jeg gaar ud fra, at han loyalt vil fastholde de Udtalelser, han har fremsat under Hjælpekasse-

lovens Behandling, maa jeg formode, at et Forslag om at faa fælles Valgeregler til de to Bestyrelser vilde have ret gode Chancer for at blive vedtaget i Folketinget, naar det først var blevet vedtaget her i dette Ting. Naar den ærede Ordfører desuden frygtede, at Lovforslagets Udvidelse, saaledes som Mindretallet ønskede det, vilde afføde videregaaende Krav fra anden Side, saa kan jeg være enig med ham deri, det er der ingen Tvivl om, at det vil, og der er jo ogsaa under denne Sags Behandling angivet Forslag i saa Henseende, men det er dog i og for sig ikke noget saa slemt, at der fremkommer et Krav, al den Stund, at dette at fremsætte et Krav ikke er ensbetydende med dets Opfyldelse. Vidtgaaende Krav vil der altid komme i den ene eller anden Retning. — For øvrigt er det neppe paa sin Plads her at komme videre ind paa Forslag, som ikke ere naaede videre end til Udvalget, det er jo kun de Forslag, som foreligge her som Ændringsforslag, Forhandlingen skal dreje sig om. — Jeg tillader mig paa det Mindretals Vegne, hvortil jeg hører, at anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 6, gaaende ud paa, at Revisionsbestemmelsen i Hjælpekasseloven af 4. Maj 1907 ændres saaledes, at Forslag til Lovens Revision bliver at fremsætte i Aaret 1910 i Stedet for som bestemt i Aaret 1912.

Lewinsky: Ved Sagens første Behandling udtalte jeg min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, men anbefalede tillige at gennemføre nogle efter min Mening langt vigtigere Ændringer i Hjælpekasseloven. Ved Sagens videre Behandling og under Forhandlingerne i Udvalget blev jeg imidlertid klar over, at de Ændringer, jeg ønskede gennemførte, ikke vilde kunne vinde Tilslutning hverken i Udvalget eller her i Salen. Det var heller ikke med nogen stor Resignation, jeg trak disse Ændringsforslag tilbage, da der fra et andet Mindretal stilledes en Ændring om at faa en Revision af Loven i 1910. Dette Ændringsforslag er i nøje Overensstemmelse med det Standpunkt, jeg allerede havde, da vi havde Loven om Hjælpekasser for, allerede den Gang ønskede jeg en tidligere Revision af Loven. Naar jeg ikke staar som Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 6, endskønt jeg i Realiteten er enig med de ærede Forslagsstillere af det, er det, fordi jeg er grumme uenig med dem i Motiveringen af